

moje gospodarstwo, gdzie wychowywaliśmy się od dziecka. I co było pracować? Gdzie pójść? Gdzie znaleźć schronienie, dach nad głową? Skąd wriąć kawałek chleba do życia? Zarobić nie było gdzie, a przecież trzeba było wyżywić rodzinę składającą się z siedmiu osób. Okupanci boliem potrzelismy na tych biednych junaków, ziemie nasze zajęły na tereny wojskowe i pono-

walne, w co się wraca, kiedy nadjejdzie swego zima, a jednak do pracy trzeba być iść bez względu na pogodę, w przeciwnym bowiem razie żandarmeria aresztowała nie tylko winawcę, ale całą jego rodzinę. Niedaleko nas był obóz karny dla junaków. Ze straszny-

ziemie nasze zajęły na tereny wojskowe i pono-

bili dwory, a nas wykorzystywali, zmuszali do ciężkiej pracy o kawałku czarnego chleba i o szklance gorzkiej kawy. Grasem otrzymywa-

waliśmy niewielką ilość marmolady, co miało stanowić całodobenne wyżywienie i wynagrodzenie pracującego. I coż miał pracować biedny chłopiec, jak dać utrzymanie

który wracał wieczorem zamrożeni i głodni po całodobowej pracy do obozu, gdzie robiło się od robactwa. Były to bardzo smutne obrazy, które nie dają się tak przedko zatracić.

Kapusta Eleonora

kl VII